

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROGRAM

KURSU UMIEJETNOŚCI ZAWODOWYCH

MOD.07.4 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych

w zakresie kwalifikacji

MOD.07. Wykonywanie prostych wyrobów odzieżowych

wyodrębnionej w zawodzie

pracownik pomocniczy krawca 932915

Branża: przemysłu mody (MOD)

Warszawa 2021

Autor:

mgr Edyta Cyganek, mgr inż. Elżbieta Czernik

Recenzenci:

Recenzent 1-nauczyciel konsultant w zakresie kształcenia zawodowego mgr inż. Magdalena Owczarek

Recenzent 2-przedstawiciel pracodawców właściwy dla danego zawodu dr Marta Miaskowska

Ekspert: mgr inż. Ewa Jasińska

Polska Rama Kwalifikacji- 2

Program opracowany we współpracy podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego wskazanego we wniosku o powierzenie grantu na opracowanie modelowego kwalifikacyjnego kursu zawodowego (KKZ): Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan, ul. Zbyszka Cybulskiego 3 00-727 Warszawa, PIOT Związkiem Pracodawców-Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego, ul. Seweryna Sterlinga 27/29 90-212 Łódź

Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój

Oś priorytetowa II

Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji

Działanie 2.14. Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie

Konkurs nr POWR.02.14.00-IP.02-00-003/19

Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych (kkz)

Spis treści

1.WPROWADZENIE.....	5
2. PLAN KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH.....	8
2.1 POGRUPOWANIE EFEKTÓW KSZTAŁCENIA.....	8
2.2. OKREŚLENIE LICZBY GODZIN NA KSZTAŁCENIE ZAWODOWE	18
2.3. PLAN KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH	20
3. CELE KSZTAŁCENIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH	20
4.PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MOD.07.4. WYKOŃCZANIE PROSTYCH WYROBÓW ODZIEŻOWYCH.....	21
4.1.PROGRAM NAUCZANIA DLA JEDNOSTKI MODUŁOWEJ MOD.07.M3.J1 WYKONYWANIE PRAC POMOCNICZYCH PRZY WYKOŃCZANIU WYROBÓW ODZIEŻOWYCH.	21
4.1.1 Cele ogólne jednostki modułowej	21
4.1.2 Cele operacyjne jednostki modułowej	21
4.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M3.J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	22
4.1.4 Procedury osiągania celów kształcenia	23
4.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika	25
4.1.6 Wykaz literatury dla jednostki modułowej	27
4.2. PROGRAM NAUCZANIA DLA JEDNOSTKI MODUŁOWEJ MOD.07.M3.J2. WYKONYWANIE USŁUG W ZAKRESIE PRZERÓBEK I NAPRAW PROSTYCH WYROBÓW ODZIEŻOWYCH.	27
4.2.1 Cele ogólne jednostki modułowej	27
4.2.2 Cele operacyjne jednostki modułowej	27
4.2.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M3.J2. Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.	28
4.2.4 Procedury osiągania celów kształcenia	31
4.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika	33
4.2.6 Wykaz literatury dla jednostki modułowej	35

5. PROPONOWANE METODY EWALUACJI KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH	35
6. EWALUACJA PROGRAMU	36
7. SPOSÓB I FORMA ZALICZENIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH	37
8. WYKAZ LITERATURY ORAZ NIEZBĘDNYCH ŚRODKÓW I MATERIAŁÓW DYDAKTYCZNYCH	38
9. SPRAWDZENIE KOMPLETNOŚCI I POPRAWNOŚCI OPRACOWANEGO PROGRAMU	39

1. Wprowadzenie

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy.

Nowoczesne i dostosowane do zmieniającej się sytuacji kształcenie zawodowe to także włączenie się w plan rozwoju Europa 2020 – zapoczątkowany 3 marca 2010 roku przez Komisję Europejską w celu stymulowania rozwoju gospodarki Unii Europejskiej inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu zawiera apel o rozwijanie wiedzy, umiejętności i kompetencji, tak by dzięki temu można było osiągnąć wzrost gospodarczy i zatrudnienie.

Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych, rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, nowe techniki i technologie, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

W procesie kształcenia zawodowego ważne jest integrowanie i korelowanie kształcenia ogólnego i zawodowego, w tym doskonalenie kompetencji kluczowych nabytych w procesie kształcenia ogólnego, z uwzględnieniem niższych etapów edukacyjnych. Odpowiedni poziom wiedzy ogólnej powiązanej z wiedzą zawodową przyczyni się do podniesienia poziomu umiejętności zawodowych absolwentów szkół kształcących w zawodach, a tym samym zapewni im możliwość sprostania wyzwaniom zmieniającego się rynku pracy.

W procesie kształcenia zawodowego są podejmowane działania wspomagające rozwój każdego uczącego się, stosownie do jego potrzeb i możliwości, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych ścieżek edukacji i kariery, możliwości podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki.

Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy krajowego i zagranicznego, jego otwartości na uczenie się przez całe życie oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów ma służyć wyodrębnienie kwalifikacji w ramach poszczególnych zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Kurs przeznaczony jest dla osób, które mają, różny poziom wiedzy i umiejętności wyniesiony z dotychczasowego kształcenia, różny bagaż doświadczeń zawodowych co często stanowi dużą trudność podczas prowadzenia zajęć. Wobec powyższego należy nauczanie zorganizować tak, aby zapewnić każdemu uczestnikowi ciągły przyrost kompetencji, tj. wiadomości i umiejętności w określonym obszarze. Nauczyciel powinien uwzględniać indywidualne możliwości swoich uczestników, bądź poprzez pracę indywidualną na zajęciach, bądź też przez stosowanie zróżnicowanych zadań i ćwiczeń dostosowanych do indywidualnego poziomu uczestnika. Zastosowanie tych wskazówek jest trudne w czasie zajęć wprowadzającej nowy materiał. Praca uczestnika powinna być jednolita podczas opracowywania nowych zagadnień programowych natomiast zróżnicowana na zajęciach praktycznych. Należy zachęcać wszystkich uczestników do wysiłku intelektualnego w procesie rozwiązywania problemów.

Szczególną uwagę należy zwrócić na realizację efektu kształcenia związanego z kompetencjami społecznymi, odpowiedzialności za własną pracę i pracę zespołu, które w chwili obecnej są najbardziej pożądane przez pracodawców na rynku pracy.

Modułowy program kursu umiejętności zawodowych wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Zgodnie z założeniami, program odpowiada na potrzeby pracodawców rynku przemysłu mody. Potwierdzeniem tego jest współpraca w procesie pisania oraz pozytywna opinia programu Sektorowej Rady

ds. Kompetencji Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności potrzebnych do wykonania zadania zawodowego. Prowadzony jest według modułowego programu nauczania, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie, w zakresie jednej jednostki efektów kształcenia dla kwalifikacji w formie stacjonarnej wyodrębnionej w zawodzie pracownik pomocniczy krawca.

Minimalna liczba godzin przeznaczona dla uczestników kursu

Minimalna liczba godzin kształcenia na kursie umiejętności zawodowych w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia przewidzianej dla danej części efektów kształcenia, określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego. Minimalna liczba godzin na kształcenie zawodowe dla efektów kształcenia w ramach kursu MOD.07. 4 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych wynosi 300 godzin przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym. W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

Okres realizacji w cyklu nauczania wyznacza podmiot prowadzący kurs, planowany czas realizacji 5 miesięcy.

Realizując program nauczania założono realizację 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kwalifikacyjnego kursu zawodowego obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się po platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą kształcenia teoretycznego realizowanego w poszczególnych modułach. Sugeruje się wybór podstawowych zagadnień związanych z realizowaną tematyką. Kształcenie z wykorzystaniem metod i technik na odległość oznacza wykorzystanie w procesie nauczania wszelkich dostępnych środków komunikacji, które nie wymagają osobistego kontaktu uczestnika z nauczycielem, a także możliwość skorzystania z materiałów edukacyjnych wskazanych przez nauczyciela. Kształcenie to może być prowadzone w oparciu m.in. o materiały edukacyjne na sprawdzonych portalach edukacyjnych i stronach internetowych, dzienniki elektroniczne, komunikację poprzez pocztę elektroniczną, media społecznościowe, komunikatory, programy do telekonferencji przy zachowaniu bezpiecznych warunków korzystania z Internetu, lekcje online, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej szkoły itp.

Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

Wymagania wstępne dla uczestników kursów umiejętności zawodowych

Kurs umiejętności zawodowych jest pozaszkolną formą kształcenia ustawicznego adresowaną do osób dorosłych, zainteresowanych uzyskiwaniem i uzupełnianiem wiedzy oraz umiejętności zawodowych. Daje on możliwość przygotowania się w krótkim czasie do pracy na stanowisku wymagającym określonych umiejętności. Kształcenie jest kierowane wyłącznie dla osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim.

Zadania zawodowe

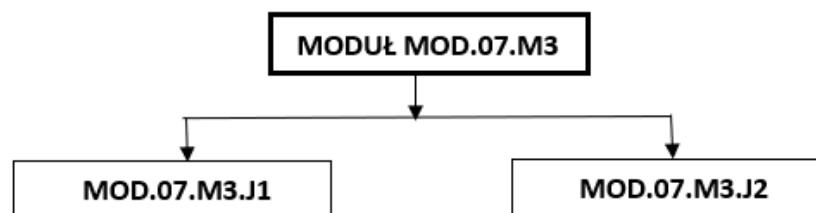
Uczestnik kursu umiejętności zawodowych MOD.07. 4 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- wykonywania pracy pomocniczej przy wykończeniu prostych wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca;
- wykonywania prac związanych z pakowaniem i magazynowaniem wyrobów odzieżowych;
- wykonywania obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych;
- wykonywania usług krawieckich w zakresie przeróbek prostych wyrobów odzieżowych;
- wykonywania usług krawieckich w zakresie napraw prostych wyrobów odzieżowych.

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych *MOD.07. 4 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych* wykonuje prace pomocnicze przy wykończeniu prostych wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca, prac związanych z pakowaniem i magazynowaniem gotowych wyrobów odzieżowych ponadto wykonuje obróbkę parowo-cieplną materiałów i wyrobów odzieżowych, dobiera parametry klejenia do rodzaju tkaniny i elementów wyrobu odzieżowego, określa parametry prasowania z uwzględnieniem rodzaju materiału odzieżowego, dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania określonych czynności związanych z przeróbką i naprawą wyrobów odzieżowych, dobiera odpowiednie szwy i maszyny do łączenia wyrobów odzieżowych, wykonuje czynności związane z przeróbką i naprawą prostych wyrobów odzieżowych. Posiada umiejętności z zakresu kompetencji personalnych, społecznych i odpowiedzialności za przydzielone zadania. Wykonuje też prace porządkowe na stanowisku pracy.

Mapa dydaktyczna kursu umiejętności zawodowych MOD.07. 4 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych

Rysunek 1

Zestawienie jednostek modułowych dla modułu z liczbą godzin kursu umiejętności zawodowych

Tabela 1 Zestawienie jednostek modułowych dla modułu z liczbą godzin kursu umiejętności zawodowych

KUZ	Symbol jednostki modułowej	Zestawienie jednostek modułowych	Liczba godzin*)
MOD.07.4 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych		Moduł MOD.07. M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych	
	MOD.07.M3.J1	Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	100
	MOD.07.M3.J2	Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.	200
Razem			300

*) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

1. MOD.07.7 KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.

2. Plan kursu umiejętności zawodowych

2.1 Pogrupowanie efektów kształcenia

Przyporządkowanie efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji do poszczególnych jednostek modułowych

Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy (ek), efekt ważny (ew), efekt pomocniczy (ep)

Tabela 2 MOD.07.3. Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych

Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	MOD.07.M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych- obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	
			MOD.07.M3. J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.
wykonuje czynności związane z wykończaniem prostych wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca(ek)	30	oczyszcza wyroby odzieżowe z pozostałości powstałych w czasie produkcji	x	
		gromadzi proste gotowe wyroby	x	
		kompletuje proste gotowe wyroby	x	
		przygotowuje wyroby do pakowania	x	
dobiera i stosuje metody wykonywania obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych (ek)	40	podkleja elementy prostych wyrobów odzieżowych	x	
		określa parametry prasowania z uwzględnieniem rodzaju materiału odzieżowego	x	
		dobiera parametry obróbki parowo-ciepłej w zależności od rodzaju materiału odzieżowego	x	
		prasuje elementy wyrobów odzieżowych i proste wyroby odzieżowe	x	
wykonuje nieskomplikowane prace związane z przeróbką lub naprawą prostych wyrobów odzieżowych(ew)	100	rozpoznaje uszkodzenia wyrobu odzieżowego		x
		dokonuje wymiany uszkodzonych elementów prostych wyrobów odzieżowych		x
		dobiera sposoby wykonywania przeróbek prostych wyrobów odzieżowych		x
		dobiera przybory, narzędzia i maszyny szwalnicze niezbędne do naprawy lub przeróbki prostych wyrobów odzieżowych		x
		przygotowuje prosty wyrób odzieżowy do		x

Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	MOD.07.M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych- obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	
			MOD.07.M3. J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.
		przeróbki		
		wykonuje naprawy lub przeróbki prostych wyrobów odzieżowych		x
łączy elementy prostych wyrobów odzieżowych(ek)	100	dobiera szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych		x
		stosuje zasady łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych		x
		stosuje ściegi maszynowe w zależności od rodzaju materiału odzieżowego		x
		stosuje szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych		x
wykonuje proste prace związane z pakowaniem i magazynowaniem wyrobów odzieżowych(ep)	30	przygotowuje narzędzia, przybory, materiały opakunkowe	x	
		przygotowuje gotowe wyroby odzieżowe do pakowania	x	
		sortuje gotowe wyroby odzieżowe przeznaczone do pakowania	x	
		oznakowuje gotowe wyroby odzieżowe	x	
		przekazuje do magazynu gotowe wyroby odzieżowe	x	
Razem liczba godzin w jednostce efektów	300 godzin			

Tabela 3 MOD.07.7. Kompetencje personalne i społeczne

Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	MOD.07.M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych- obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	
			MOD.07.M3.J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)		stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy	x	
		przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe		
		respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy		x
ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ek)		przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań		x
		wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę		
stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)		rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych		x
		wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji		x
		wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej		x
doskonali umiejętności zawodowe (ek)		określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu		
		analizuje własne kompetencje		x
		wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego		
stosuje zasady komunikacji		identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne		x
		stosuje aktywne metody słuchania		x

Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	MOD.07.M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych- obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	
			MOD.07.M3.J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.
interpersonalnej (ew)		prowodzi dyskusje		x
współpracuje w zespole (ek)		pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania	x	
		przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole		
		angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu		
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	Kompetencje personalne i społeczne kształtowane są w czasie całego okresu kształcenia w ramach poszczególnych zajęć. Nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.			

Grupowanie efektów kształcenia w moduły i nadawanie nazw tym modułom

Tabela 4 Moduł MOD.07. M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Z kryteriami weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe MOD.07.M3 Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Uwagi
MOD.07.4. Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych	wykonuje czynności związane z wykończaniem prostych wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – oczyszcza wyroby odzieżowe z pozostałości powstałych w czasie produkcji – gromadzi proste gotowe wyroby – kompletuje proste gotowe wyroby – przygotowuje wyroby do pakowania 	MOD.07.M3. J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	30	*) możliwa realizacja z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
	dobiera i stosuje metody wykonywania obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych (ek*)	<ul style="list-style-type: none"> – podkleja elementy prostych wyrobów odzieżowych – określa parametry prasowania z uwzględnieniem rodzaju materiału odzieżowego – dobiera parametry obróbki parowo-ciepłej w zależności od rodzaju materiału odzieżowego – prasuje elementy wyrobów odzieżowych i proste wyroby odzieżowe 	MOD.07.M3. J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	40	
	wykonuje nieskomplikowane prace związane z przeróbką lub naprawą prostych wyrobów odzieżowych (ew*)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje uszkodzenia wyrobu odzieżowego 	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych	100	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Z kryteriami weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe MOD.07.M3 Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Uwagi
		<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje wymiany uszkodzonych elementów prostych wyrobów odzieżowych – dobiera sposoby wykonywania przeróbek prostych wyrobów odzieżowych – dobiera przybory, narzędzia i maszyny – szwalnicze niezbędne do naprawy lub przeróbki prostych wyrobów odzieżowych – przygotowuje prosty wyrób odzieżowy do przeróbki – wykonuje naprawy lub przeróbki prostych wyrobów odzieżowych 	wyrobów odzieżowych.		
	łączy elementy prostych wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych – stosuje zasady łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych – stosuje ściegi maszynowe w zależności od rodzaju materiału odzieżowego 	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.	100	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Z kryteriami weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe MOD.07.M3 Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Uwagi
		– stosuje szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych			
	wykonuje proste prace związane z pakowaniem i magazynowaniem wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje narzędzia, przybory, materiały opakunkowe – przygotowuje gotowe wyroby odzieżowe do pakowania – sortuje gotowe wyroby odzieżowe przeznaczone do pakowania – oznakowuje gotowe wyroby odzieżowe – przekazuje do magazynu gotowe wyroby odzieżowe 	MOD.07.M3. J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	30	
MOD.07.7. Kompetencje personalne i społeczne	przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	– stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy	MOD.07.M3. J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.		
		– respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Z kryteriami weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe MOD.07.M3 Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Uwagi
	ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ek)	– przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych		
	stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)	– rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych		
	doskonali umiejętności zawodowe (ek)	– analizuje własne kompetencje	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.		
	stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	– identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia	Z kryteriami weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe MOD.07.M3 Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Uwagi
	współpracuje w zespole (ek)	– pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania	MOD.07.M3. J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.		

2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe

Tabela 5 Określenie liczby godzin poszczególnych jednostek modułowych dla modułu MOD.07.M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych	
		Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
MOD.07.M3.J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	100	wykonuje czynności związane z wykończaniem prostych wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – oczyszcza wyroby odzieżowe z pozostałości powstałych w czasie produkcji – gromadzi proste gotowe wyroby – kompletuje proste gotowe wyroby – przygotowuje wyroby do pakowania
		dobiera i stosuje metody wykonywania obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – podkleja elementy prostych wyrobów odzieżowych – określa parametry prasowania z uwzględnieniem rodzaju materiału odzieżowego – dobiera parametry obróbki parowo-ciepłej w zależności od rodzaju materiału odzieżowego – prasuje elementy wyrobów odzieżowych i proste wyroby odzieżowe
		wykonuje proste prace związane z pakowaniem i magazynowaniem wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje narzędzia, przybory, materiały opakunkowe – przygotowuje gotowe wyroby odzieżowe do pakowania – sortuje gotowe wyroby odzieżowe przeznaczone do pakowania – oznakowuje gotowe wyroby odzieżowe – przekazuje do magazynu gotowe wyroby odzieżowe
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy
		współpracuje w zespole (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych	
		Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wytrobów odzieżowych.	200	wytbunuje nieskomplikowane prace związane z przeróbką lub naprawą prostych wytrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje uszkodzenia wytrobu odzieżowego – dokonuje wymiany uszkodzonych elementów prostych wytrobów odzieżowych – dobiera sposoby wykonywania przeróbek prostych wytrobów odzieżowych – dobiera przybory, narzędzia i maszyny szwalnicze niezbędne do naprawy lub przeróbki prostych wytrobów odzieżowych – przygotowuje prosty wyrób odzieżowy do przeróbki – wytbunuje naprawy lub przeróbki prostych wytrobów odzieżowych
		łączy elementy prostych wytrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wytrobów odzieżowych – stosuje zasady łączenia elementów prostych wytrobów odzieżowych – stosuje ścięgi maszynowe w zależności od rodzaju materiału odzieżowego – stosuje szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wytrobów odzieżowych
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	– respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ek)	– przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	– analizuje własne kompetencje
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej(ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje

2.3. Plan kursu umiejętności zawodowych

Tabela 6 Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych w formie stacjonarnej MOD.07. 4 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych

Nazwa modułu	Nazwa jednostki modułowej	Liczba godzin*)	Uwagi o realizacji
Moduł MOD.07.M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych	MOD.07.M3.J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.	100	Realizacja 1-2 miesiąc
	MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.	200	Realizacja 2-5 miesiąc
Łączna liczba godzin		300	

1. Realizacja wszystkich jednostek modułowych odbywa się jako łączenie teorii z praktyką.
2. MOD.07.7 KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom/uczestnikom warunki o nabywania kompetencji personalnych i społecznych.
3. *) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

3. Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych

Modułowy program kwalifikacyjnego kursu zawodowego wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi do nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności potrzebnych do wykonania zadań zawodowych.

Uczestnik zajęć w ramach modułu MOD.07.M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- wykonywania pracy pomocniczej przy wykończeniu prostych wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca;
- wykonywania prac związanych z pakowaniem i magazynowaniem wyrobów odzieżowych;
- wykonywania obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych;
- wykonywania usług krawieckich w zakresie przeróbek prostych wyrobów odzieżowych;
- wykonywania usług krawieckich w zakresie napraw prostych wyrobów odzieżowych.

4.Program nauczania kursu umiejętności zawodowych MOD.07.4. Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych

Program nauczania dla modułu MOD.07.M3 Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych

Nazwy jednostek modułowych wyodrębnionych dla modułu :

MOD.07.M3.J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.

MOD.07.M3.J2 Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.

4.1.Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.07.M3.J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.

4.1.1 Cele ogólne jednostki modułowej

- Kształtowanie umiejętności obsługi maszyn wykończalniczych podczas wykonywania określonych wyrobów odzieżowych.
- Nabycie umiejętności wykonywania czynności związanych z wykończaniem wyrobów odzieżowych.

4.1.2 Cele operacyjne jednostki modułowej

- porządkować stanowisko pracy w trakcie wykonywanych zadań oraz po zakończeniu pracy,
- dobrać maszyny i urządzenia do wykonywania określonych czynności związanych z obróbką wykończalniczą wyrobów odzieżowych,
- obsłużyć maszyny i urządzenia podczas wykonywania obróbki wykończalniczej wyrobów odzieżowych,
- wykonać czynności związane z obróbką parowo-cieplną wyrobów odzieżowych,
- dobrać parametry klejenia do rodzaju tkaniny i elementów wyrobu odzieżowego,
- określić parametry prasowania z uwzględnieniem rodzaju materiału odzieżowego,
- wykonać proste prace związane z pakowaniem i magazynowaniem wyrobów odzieżowych,
- przestrzegać zasad kultury osobistej i etyki zawodowej,
- współpracować w zespole.

4.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M3.J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.

Tabela 7 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M3.J1 Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Wykonywanie czynności związanych z wykończaniem prostych wyrobów odzieżowych.	30	wykonuje czynności związane z wykończaniem prostych wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca	<ul style="list-style-type: none"> – oczyszcza wyroby odzieżowe z pozostałości powstałych w czasie produkcji – gromadzi proste gotowe wyroby – kompletuje proste gotowe wyroby – przygotowuje wyroby do pakowania 	<ul style="list-style-type: none"> – wykonać oczyszczanie wyrobów odzieżowych z pozostałości powstałych w czasie produkcji, – zebrać w jednym miejscu proste gotowe wyroby odzieżowe, – skompletować proste gotowe wyroby, – przygotować wyroby odzieżowe do pakowania.
Metody wykonywania obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych. *)	40	dobiera i stosuje metody wykonywania obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – podkleja elementy prostych wyrobów odzieżowych – określa parametry prasowania z uwzględnieniem rodzaju materiału odzieżowego – dobiera parametry obróbki parowo-ciepłej – w zależności od rodzaju materiału odzieżowego – prasuje elementy wyrobów odzieżowych i proste – wyroby odzieżowe 	<ul style="list-style-type: none"> – podkleić elementy prostych wyrobów odzieżowych, – dobrać odpowiednie parametry prasowania z uwzględnieniem rodzaju materiału odzieżowego, – dobrać odpowiednie parametry obróbki parowo-ciepłej w zależności od rodzaju materiału odzieżowego – wyprasować elementy wyrobów odzieżowych i proste wyroby odzieżowe.
Wykonywanie prac związanych z pakowaniem i magazynowaniem wyrobów odzieżowych.	30	wykonuje proste prace związane z pakowaniem i magazynowaniem wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje narzędzia, przybory, materiały opakunkowe – przygotowuje gotowe wyroby odzieżowe do pakowania 	<ul style="list-style-type: none"> – zgromadzić i przygotować narzędzia, przybory, materiały do pakowania, – przygotować gotowe wyroby odzieżowe do pakowania, – sortować gotowe wyroby odzieżowe przeznaczone do pakowania,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – sortuje gotowe wyroby odzieżowe przeznaczone do pakowania – oznakowuje gotowe wyroby odzieżowe – przekazuje do magazynu gotowe wyroby odzieżowe 	<ul style="list-style-type: none"> – oznakować odpowiednio gotowe wyroby odzieżowe, przekazać do magazynu gotowe wyroby odzieżowe.
Kompetencje personalne i społeczne		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	– stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy	– zastosować zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy.
		współpracuje w zespole	– pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania	<ul style="list-style-type: none"> – współpracować w zespole, – ponosić odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.1.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) uczestnika do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych,
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika,
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków,
- inscenizacji,
- dyskusji dydaktycznej,
- gier dydaktycznych.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Zajęcia powinny odbywać się w warsztatach szkolnych wyposażonych w:

- stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego uczestnika) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki i dodatki krawieckie,
- stanowiska rozkroju ręcznego (jedno stanowisko dla dwóch uczestników) wyposażone w stół oraz narzędzia do rozkroju ręcznego, takie jak: nożyczki, wzorniki i przyciski metalowe,
- stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczestników) wyposażone w stół do prasowania lub deskę do prasowania, żelazko elektryczno-parowe, przybory do prasowania i zaparzaczkę,
- stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego uczestnika) wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem,

- stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczestników) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i miarę krawiecką,
- stanowisko obsługi klienta wyposażone w parawan, lustro, krzesło, wieszak na ubranie, stolik oraz czasopisma i żurnale z modą,
- eksponaty odzieży we fragmentach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych,
- regały i stojaki na wykroje. W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji.

Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej

Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczestników proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych. w ocenie końcowej osiągnięć uczestników należy uwzględnić następujące kryteria: poprawność gramatyczną, płynność wymowy, konstrukcję wypowiedzi pisemnych, stosowanie słownictwa zawodowego oraz czas prezentacji.

Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach modułu powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,
- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach modułu należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),

- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,
- jak uczestnik dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla modułu należy ustalić:

1. Które czynniki sprzyjają realizacji programu?
2. Które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
3. Jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
4. Jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

4.1.6 Wykaz literatury dla jednostki modułowej

Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,

Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,

Samek P.(tłum.): Krawiectwo. Materiałoznawstwo. Wydanie I. WSiP, Warszawa 1999,

Turek K.: Pracownia materiałoznawstwa odzieżowego. WSiP, Warszawa 1995.

Parafianowicz Z.: Słownik odzieżowy. WSiP, Warszawa 1995,

Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.

4.2. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.07.M3.J2. Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.

4.2.1 Cele ogólne jednostki modułowej

- Kształtowanie umiejętności wykonywania przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.2.2 Cele operacyjne jednostki modułowej

- dobrać maszyny i urządzenia do wykonywania określonych czynności związanych z przeróbką i naprawą wyrobów odzieżowych,
- dobrać szwy i maszyny do łączenia wyrobów odzieżowych,

- wykonać czynności związane z przeróbką i naprawą prostych wyrobów odzieżowych,
- wskazywać środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych,
- dobierać środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju powierzonych zadań zawodowych,
- wyjaśnia zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych,
- rozpoznać źródła stresu,
- wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej,
- pracować w zespole, ponosząc odpowiedzialność za realizowane zadanie,
- określić czas realizacji zadań i zrealizować działania w wyznaczonym czasie,
- wyjaśnić pojęcie komunikacji interpersonalnej.

4.2.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M3.J2. Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.

Tabela 8 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M3.J2. Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Wykonywanie prac związanych z przeróbką lub naprawą prostych wyrobów odzieżowych*)	100	wykonuje nieskomplikowane prace związane z przeróbką lub naprawą prostych wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje uszkodzenia wyrobu odzieżowego – dokonuje wymiany uszkodzonych elementów – prostych wyrobów odzieżowych – dobiera sposoby wykonywania przeróbek prostych wyrobów odzieżowych – dobiera przybory, narzędzia i maszyny szwalnicze niezbędne do naprawy lub przeróbki prostych wyrobów odzieżowych – przygotowuje prosty wyrób odzieżowy do przeróbki 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać uszkodzenia wyrobu odzieżowego, – dokonać wymiany uszkodzonych elementów prostych wyrobów odzieżowych, – dobrać sposoby wykonywania przeróbek prostych wyrobów odzieżowych, – dobrać przybory, narzędzia i maszyny szwalnicze niezbędne do naprawy prostych wyrobów odzieżowych, – dobrać przybory, narzędzia i maszyny szwalnicze niezbędne do przeróbki prostych wyrobów odzieżowych, – przygotować prosty wyrób odzieżowy do przeróbki, – wykonać naprawy prostych wyrobów odzieżowych, – wykonać przeróbki prostych wyrobów odzieżowych.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> wykonuje naprawy lub przeróbki prostych wyrobów odzieżowych 	
Maszynowe łączenie elementów prostych wyrobów odzieżowych	100	łączy elementy prostych wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> dobiera szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych stosuje zasady łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych stosuje ściegi maszynowe w zależności od rodzaju materiału odzieżowego stosuje szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> dobierać odpowiednie szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych, zastosować zasady łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych, zastosować odpowiednie ściegi maszynowe w zależności od rodzaju materiału odzieżowego, zastosować odpowiednie szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych.
Kompetencje personalne i społeczne		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy 	<ul style="list-style-type: none"> postępować zgodnie z zasadami dotyczącymi przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem krawca.
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	<ul style="list-style-type: none"> przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań 	<ul style="list-style-type: none"> opisać skutki, w tym prawne, podejmowanych działań.
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej 	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznać źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych pomocnika krawca, zastosować techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji w środowisku pracy, wymienić najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy pomocnika krawca.
		doskonalą umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> analizuje własne kompetencje 	<ul style="list-style-type: none"> oceniać własne kompetencje zawodowe, doskonalić kompetencje zawodowe.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawać sygnały werbalne i niewerbalne współpracowników, – zastosować aktywne metody słuchania, – stosować właściwe formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej – prowadzić dyskusje ze współpracownikami.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.2.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) uczestnika do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w **pakiet edukacyjny**, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych,
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika,
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków,
- inscenizacji,
- dyskusji dydaktycznej,
- gier dydaktycznych.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Zajęcia powinny odbywać się w warsztatach szkolnych wyposażonych w:

- stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego uczestnika) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki i dodatki krawieckie,
- stanowiska rozkroju ręcznego (jedno stanowisko dla dwóch uczestników) wyposażone w stół oraz narzędzia do rozkroju ręcznego, takie jak: nożyczki, wzorniki i przyciski metalowe,
- stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczestników) wyposażone w stół do prasowania lub deskę do prasowania, żelazko elektryczno-parowe, przybory do prasowania i zaparzaczkę,
- stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego uczestnika) wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem,
- stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczestników) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i miarę krawiecką,
- stanowisko obsługi klienta wyposażone w parawan, lustro, krzesło, wieszak na ubranie, stolik oraz czasopisma i żurnale z modą,
- eksponaty odzieży we fragmentach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych,
- regały i stojaki na wykroje. W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników/uczestniczek oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji.

Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,

- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników/uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządkujących na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganą efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej

Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczestników proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych. w ocenie końcowej osiągnięć uczestników należy uwzględnić następujące kryteria: poprawność gramatyczną, płynność wymowy, konstrukcję wypowiedzi pisemnych, stosowanie słownictwa zawodowego oraz czas prezentacji.

Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach modułu powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,
- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach modułu należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,
- jak uczestnik dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla modułu należy ustalić:

1. Które czynniki sprzyjają realizacji programu?
2. Które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
3. Jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
4. Jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

4.2.6 Wykaz literatury dla jednostki modułowej

Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,

Parafianowicz Z.: Słownik odzieżowy. WSiP, Warszawa 1995,

Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,

Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,

Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,

Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.

5. Proponowane metody ewaluacji kursu umiejętności zawodowych

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych efektów kształcenia, treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady z uczestnikami, samoocena. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte oraz zadań praktycznych sprawdzających poziom umiejętności.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec jednostki modułowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankietą – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

6. Ewaluacja programu

Tabela 9 Ewaluacja programu

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.07.4. Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych			
wykonuje czynności związane z wykończaniem prostych wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca (ek)	Uczestnik: <ul style="list-style-type: none"> – umie wykonać oczyszczanie wyrobów odzieżowych z pozostałości powstałych w czasie produkcji, – umie zebrać w jednym miejscu proste gotowe wyroby odzieżowe, – umie skompletować proste gotowe wyroby, – umie przygotować wyroby odzieżowe do pakowania. 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
dobiera i stosuje metody wykonywania obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych (ek)	Uczestnik: <ul style="list-style-type: none"> – podkleja elementy prostych wyrobów odzieżowych, – dobiera odpowiednie parametry prasowania z uwzględnieniem rodzaju materiału odzieżowego, – dobiera odpowiednie parametry obróbki parowo-ciepłej w zależności od rodzaju materiału odzieżowego – umie wyprasować elementy wyrobów odzieżowych i proste wyroby odzieżowe. 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
łączy elementy prostych wyrobów odzieżowych (ek)	Uczestnik: <ul style="list-style-type: none"> – potrafi dobrać odpowiednie szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych, – łączy elementy prostych wyrobów odzieżowych, – stosuje odpowiednie ściegi maszynowe w zależności od rodzaju materiału odzieżowego, – stosuje odpowiednie szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
MOD.07.7.Kompetencje personalne i społeczne			

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia zasady etyki – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych – wyjaśnia, czym jest plagiat – okazuje szacunek innym osobom oraz szacunek dla ich pracy – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania – wyraża swoje opinie zgodnie z przyjętymi normami w swoim środowisku pracy – przestrzega tajemnicy zawodowej 	– ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych.	W trakcie realizacji modułów
ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ek)	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykazuje się odpowiedzialnością za wykonywaną pracę. 	– ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych.	W trakcie realizacji modułów
doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia umiejętności i kompetencje niezbędne w zawodzie pomocnik krawca – wskazuje przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego – analizuje własne kompetencje i umiejętności zawodowe – planuje ścieżkę rozwoju zawodowego – wykorzystuje różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych 	– ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych.	W trakcie realizacji modułów

7.Sposób i forma zaliczenia kursu umiejętności zawodowych.

Kurs umiejętności zawodowych *MOD.07.4. Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych* w zakresie kwalifikacji MOD.07. Wykonywanie prostych wyrobów odzieżowych, wyodrębnionego w zawodzie pracownik pomocniczy krawca kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs.

Proponuje się aby warunkiem zaliczenia było:

- zrealizowanie programu przewidzianego w programie kursu ;
- pozytywne zaliczenie testu wiedzy i egzaminu praktycznego.

Uczestnik, który ukończy kurs otrzyma *Zaświadczenie o ukończeniu kursu* wg wzoru określonego rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych.

Zaświadczenie o ukończeniu kursu uprawnia osobę podejmującą kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym do zwolnienia z zajęć prowadzonych w ramach wymienionego w zaświadczeniu kursu.

8. Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

1. Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
2. Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
3. Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
4. Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
5. Działara H.: Dziewiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ. WSiP, Warszawa 1989,
6. Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
7. Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
8. Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
9. Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
10. Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.
11. Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009

Materiały i środki dydaktyczne:

Polskie Normy PN

Branżowe Normy BN

Instrukcje bhp i ppoż

Foldery reklamowe,

Filmy dydaktyczne,

Tutoriale tematyczne

Literatura i czasopisma branżowe

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

9. Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu

Tabela 10 Tabela weryfikacji programu nauczania pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego

Lp.	Program kwalifikacyjnego kursu zawodowego/kursu umiejętności zawodowych uwzględnia	Zawartość opracowanego programu (Tak-T/Nie-N)
1	Cele kształcenia (zadania zawodowe)	T
2	Efekty kształcenia	T
3	Kryteria weryfikacji	T
4	Warunki realizacji kształcenia (lub niezbędne do realizacji danej jednostki efektów)	T
5	Minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego dla jednostki efektów	T

Tabela 11 Tabela weryfikacji programu pod kątem kompletności efektów kształcenia

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego kcz
MOD.07.4. Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
wykonuje czynności związane z wykończaniem prostych wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca	<ul style="list-style-type: none"> – oczyszcza wyroby odzieżowe z pozostałości powstałych w czasie produkcji – gromadzi proste gotowe wyroby – kompletuje proste gotowe wyroby – przygotowuje wyroby do pakowania 	MOD.07.M3.J1. Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.
dobiera i stosuje metody wykonywania obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – podkleja elementy prostych wyrobów odzieżowych – określa parametry prasowania z uwzględnieniem rodzaju materiału odzieżowego 3) dobiera parametry obróbki 	MOD.07.M3.J1. Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego kcz
MOD.07.4. Wykończanie prostych wyrobów odzieżowych		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
	<ul style="list-style-type: none"> parowo-ciepłej w zależności od rodzaju materiału odzieżowego – prasuje elementy wyrobów odzieżowych i proste wyroby odzieżowe 	
wykonuje nieskomplikowane prace związane z przeróbką lub naprawą prostych wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje uszkodzenia wyrobu odzieżowego 2) dokonuje wymiany uszkodzonych elementów prostych wyrobów odzieżowych – dobiera sposoby wykonywania przeróbek prostych wyrobów odzieżowych – dobiera przybory, narzędzia i maszyny szwalnicze niezbędne do naprawy lub przeróbki prostych wyrobów odzieżowych – przygotowuje prosty wyrób odzieżowy do przeróbki – wykonuje naprawy lub przeróbki prostych wyrobów odzieżowych 	MOD.07.M3.J2. Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.
łączy elementy prostych wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych – stosuje zasady łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych – stosuje ścięgi maszynowe w zależności od rodzaju materiału odzieżowego – stosuje szwy maszynowe do łączenia elementów prostych wyrobów odzieżowych 	MOD.07.M3.J2. Wykonywanie usług w zakresie przeróbek i napraw prostych wyrobów odzieżowych.
wykonuje proste prace związane z pakowaniem i magazynowaniem wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje narzędzia, przybory, materiały opakunkowe – przygotowuje gotowe wyroby odzieżowe do pakowania – sortuje gotowe wyroby odzieżowe przeznaczone do pakowania – oznakowuje gotowe wyroby odzieżowe – przekazuje do magazynu gotowe wyroby odzieżowe 	MOD.07.M3.J1. Wykonywanie prac pomocniczych przy wykończaniu wyrobów odzieżowych.